

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Mottla a soudců JUDr. Čestmíra Slaného a JUDr. Jiřího Körblera ve věci

žalobkyně: **BALINO, a. s.**, IČO 25601407
sídlem Sídlíště II 30, 251 68 Kamenice
zastoupená advokátkou Mgr. Michaelou Wažikovou
sídlem Revoluční 724/7, Staré Město, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Dárky za Vás s. r. o.**, IČO 05132797
sídlem Harmanická 1384/13, Stodůlky, 158 00 Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Ludvíkem Matouškem
sídlem Kovářská 549/12, Libeň, 190 00 Praha 9

o zaplacení 137 013,15 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 4. listopadu 2019, č. j. 11 C 112/2018-199

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se mění** jen tak, že žalovaná je povinna náklady řízení zaplatit k rukám advokátky Mgr. Michaely Wažikové, jinak **se potvrzuje**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení 17 450 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokátky Mgr. Michaely Wažikové.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni 137 013,15 Kč spolu s 8,05% ročním úrokem z prodlení z jednotlivých, ve výroku blíže specifikovaných částek a náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 6 000 Kč, to vše do tří

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladimíra Kantorová.

dnů od právní moci rozsudku (výrok I) a v téže lhůtě žalobkyni k rukám jejího advokáta Mgr. Jana Pechmana zaplatit na náhradě nákladů řízení 115 736,50 Kč (výrok II).

2. Takto rozhodl o žalobě, již se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení předmětné částky s příslušenstvím v podobě úroků z prodlení [původně částky 142 162,91 Kč s příslušenstvím, když ohledně částky 5 149,76 Kč (hodnota chybějících 224 ks dudlíků NUK à 19Kč s připočtením DPH) spolu s 8,05% úroky z prodlení ročně od 1. 7. 2017 do zaplacení bylo řízení usnesením vyhlášeným při jednání konaném 23. 10. 2019 z důvodu částečného zpětvzetí žaloby za souhlasu žalované zastaveno] z titulu dlužných úhrad za provádění díla pro žalovanou spočívající ve skladování zboží a balení balíčků na základě rámcové smlouvy o dílo (uzavřené účastnicemi nejprve ústně a dne 23. 3. 2017 písemně), vyúčtovaných fakturami č. 16/01/0404 ve výši 54 549,83 Kč (původně částkou 70 651,90 Kč, na kterou byl proveden vzájemný zápočet pohledávky žalované ve výši 19 608,50 Kč), č. 17/01/0041 ve výši 19 332,78 Kč, č. 17/01/0174 ve výši 26 940,65 Kč, č. 17/01/0223 ve výši 20 200,95 Kč a č. 17/01/0269 ve výši 21 138,70 Kč, které žalovaná po jejich splatnosti neuhradila ani přes předžalobní výzvu ze dne 7. 8. 2017 a dále zaplacení nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 6 000 Kč (5 x 1 200 Kč). Na základě nesporných tvrzení účastnic a provedeném dokazování vzal za prokázáno, že účastnice jako podnikatelské subjekty uzavřely v průběhu roku 2016 nejprve v ústní formě a následně dne 23. 3. 2017 v písemné formě smlouvu o dílo (dle § 2586 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále jen „o. z.“) kombinovanou (smíšenou) se smlouvou o skladování (§ 2415 a násl. o. z.), na jejímž základě prováděla žalobkyně jako zhotovitel a skladovatel sjednané činnosti pro žalovanou coby objednatele a ukladatele, spočívající ve skladování zboží žalované dodaného na sklad žalobkyně a v balení tohoto zboží dle objednávek (pokynů) žalované do jednotlivých balíčků, za což byla žalovaná povinna platit žalobkyni dohodnutou cenu. Poněvadž žalovaná pohledávku žalobkyně nezpochybnila, žalobě vyhověl, když s odkazem na § 1982 a § 1987 o. z. a s poukazem na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 4967/2017 k jednostrannému zápočtu žalovanou tvrzených pohledávek na úhradu hodnoty chybějícího zboží ke dni 30. 6. 2017 (ukončení spolupráce účastnic), učiněný žalovanou před zahájením řízení výzvou ze dne 10. 8. 2017, nepřihlížel, neboť žalovanou započítávané pohledávky nebyly v tu dobu ještě splatné a tudíž způsobilé započtení. Pokud pak žalovaná učinila jednostranný zápočet svých tvrzených pohledávek v průběhu řízení podáními ze dne 6. 11. 2018 a 30. 11. 2018 (žalobkyni soudem doručenými 6. 12. 2018), dovedl, že jde dílem o neexistentní pohledávku [produkt Medela na sklad žalobkyně dodaný v počtu 2 300 ks a 1 000 ks a žalobkyní vyexpedovaným v plném počtu 3 300 ks; dudlíky Bayby byly vyexpedovány (až na 7 ks vyřazených pro jejich nepoužitelnost) v plném množství 1 700 ks], když žalovaná ani přes poučení podle § 118a o. s. ř. neunesla důkazní břemeno a dílem o nejisté pohledávky (nevyexpedování žalobkyní 150 ks vzorků Sunar Hero Gravimilk a 140 ks samolepek Děť v autě). Zákonný úrok z prodlení žalobkyni přiznal vždy ode dne následujícího po splatnosti jednotlivých pohledávek (§ 1970 o. z. ve spojení s § 2 nař. vlády č. 351/2013 Sb.) a o nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 3 o. s. ř., když žalobkyně měla jen nepatrný neúspěch (v rozsahu 3,6 %).
3. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včas obsáhlé odvolání a uvedla v něm, co bylo v řízení prokázáno či učiněno nesporným. Poukázala na povinnost zhotovitele s provedeným dílem předložit objednateli vyúčtování převzatých věcí a vrácení všeho co nezpracoval (§ 2598 odst. 2 o. z.), které z logiky věci předchází povinnost zhotovitele přepočítat množství věcí jemu dodaných k provedení díla při jejich převzetí. V případě, že tak zhotovitel neučiní, nemůže být nesplnění jeho povinnosti bráno k tíži objednatele, který tak může za množství zhotoviteli dodaného zboží považovat údaj uvedený v dodacím listu (vystaveném třetími osobami, které prostřednictvím přepravních společností dodávky zboží – komponentů na sklad žalobkyně dodávaly). Tuto povinnost žalobkyně při přijímání věcí ke zhotovení díla soud prvního stupně shledává pouze v případě smlouvy uzavřené dne 23. 3. 2017, ale z blíže neuváděných důvodů ji nedovozuje v případě jí bezprostředně předcházející ústní smlouvy obsahující stejná práva a povinnosti. V průběhu vzájemné spolupráce si žalovaná objednala a zaplatila provedení inventarizace

skladových zásob (jako službu navíc proto, aby se vyjasnilo množství skladových zásob po zmatcích způsobených převážením palet s komoditami mezi jednotlivými sklady žalobkyně a obě strany mohly vycházet z jasných čísel), z níž vzešla žalobkyní vyhotovená tabulka „inventarizace ke 2. 1. 2017“, která byla stranami při jednání soudu 13. 2. 2019 prohlášena za nespornou. Přesto, že tím žalovaná poskytla možnost „nového výchozího bodu“, z něž mělo vycházet skladové hospodářství, resp. vyúčtování spotřebovaného a zbylého zboží dodaného žalovanou k provedení díla, nebyla žalobkyně schopna vysvětlit neshody mezi výsledným stavem skladu při ukončení spolupráce a v mezidobí provedených objednávek žalovanou a dodacích listů třetích subjektů do balíčků, do nichž byly jednotlivé kusy zboží z té které komodity zapracovány; to se týká zejména komodity „Dítě v autě“ a „Sunar“. Soudu prvního stupně vytykala nesprávný závěr, že případná (žalobkyní tvrzená) diskrepance musí jít k tíži žalobkyně a nikoliv žalované, přičemž pravý stav skladových zásob – pomíne-li se tabulka ze dne 2. 1. 2017 – nebyl ani nijak prokázán, ačkoli žalobkyně tvrdila, že skladové zásoby jsou jiné, než jak o nich vypovídala uvedená tabulka. Ačkoli strany sporu prohlásily nesporným množství dodaného dudlíku Bayby na sklad žalobkyně, existoval spor o množství jeho spotřebování v rámci plnění díla v měsíci únoru 2017 a v této souvislosti znovu podrobně popsala průběh provádění díla (nabalení 200 ks dudlíku Bayby a z důvodu problému s balením ve zbylých 3 600 ks balíčků použití dudlíku NUK) v únoru 2017, přičemž žalobkyně sama při jednání konaném 9. 9. 2019 uznala nárok žalované na úhradu za 224 ks ztracených dudlíků NUK s tím, že ten je v souladu s jí vedenou skladovou evidencí. Ohledně poslední sporné komodity – masti Medela – měla žalobkyně za povinnost přepočítat množství dodaného zboží, a to již při převzetí a nikoli pouze konstatovat, že zboží došlo bez ujednaného množství (ač žalovaná doložila potvrzený dodací list). Podle jejího názoru soud prvního stupně také dezinterpretoval rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 5711/2017 a vzhledem k tomu, že vzájemné pohledávky stran vznikly z téhož právního vztahu, bylo povinností soudu zabývat se jejich existencí, což ostatně bylo předmětem poměrně rozsáhlého dokazování a argumentace soudu pro ni byla překvapivá. Uvedla, co zejména vyšlo v řízení najevo, co z toho měl soud skutkově uzavřít a dovozovala, že v řízení prokázala, že výsledné balíčky – jejich převzetí s tím kterým obsahem kusů jednotlivých komodit potvrdily třetí osoby – a počáteční a závěrečný stav skladu neodpovídá, proto zjištěný rozdíl tvoří „manko“, které je jí žalobkyně povinna nahradit (toto manko zpřesnila na tu kterou komoditu a přepočítala chybějící kusy odpovídající cenou, čímž vyšly najevo pohledávky ve vztahu ke ztrátě na té které komoditě a tyto pohledávky využila k zápočtu v rámci procesní obrany). Protože soud prvního stupně pochybil stran skutkového zjištění i v otázkách právních, závěrem navrhla, aby byl napadený rozsudek změněn tak, že se žaloba zamítá.

4. Žalobkyně ve svém písemném vyjádření uvedla, že odvolání není opodstatněné, neboť v něm žalovaná neuvedla žádné nové skutečnosti a pouze opakuje to, co již bylo projednáno před soudem prvního stupně, který se se všemi těmito argumenty v rozsudku řádně vypořádal. Žalovaná žádným způsobem neprokázala vznik pohledávek, když nijak nedoložila, že žalobkyně zboží obdržela, natož že jej pak údajně ztratila a ani neprokázala, že předmětné zboží (vzorky) dodavatelům hradila, tedy neprokázala ani výši škody, která jí údajně měla vzniknout. Navíc v průběhu soudu vyvstalo podezření z podvodu, neboť je přesvědčena, že neznámý pachatel zfalšoval podpisy na dodacích listech předložených žalovanou, která nedokázala pravost dodacích listů před soudem prokázat. I přesto, že byla žalovaná soudem opakovaně upozorňována, že břemeno tvrzení a břemeno důkazní leží právě na ní, žalovaná toto břemeno neunesla a naopak soudu opakovaně předkládala nerelevantní důkazy. Není pravdou, že soud nesprávně aplikoval judikaturu týkající se zápočtení, když v souladu s § 1987 o. z. nelze zápočíst pohledávky nejisté nebo neurčité. Navíc zápočtením dochází k faktickému vymožení pohledávky, a to i proti vůli druhé strany a nelze tudíž připustit, aby bylo možné započítávat neexistující či byť nejisté pohledávky. Navrhla, aby byl napadený rozsudek potvrzen.
5. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§ 212 a § 212a o. s. ř.) a odvolání neshledal důvodným.

6. Zásadní procesní pochybení dosavadního řízení odvolací soud neshledal [§ 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř.]. Neshledal ani, že by řízení bylo postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci [§ 205 odst. 2 písm. c) o. s. ř.]. Soud prvního stupně vycházel při svém rozhodování z postačujících skutkových zjištění, v odůvodnění svého rozsudku podrobně vyložil, které skutečnosti byly prokázány, o které důkazy opřel svá skutková zjištění, proč ostatní provedené důkazy nehodnotil i jakými úvahami se řídil (§ 157 odst. 2 o. s. ř.). Věc posoudil rovněž správně i po stránce právní a v souladu s judikaturou. Odvolací soud se ztotožňuje jak se skutkovými zjištěními soudu prvního stupně, tak i s jeho právním posouzením.
7. Žalovaná žalobkyní uplatněný nárok, vycházející z pěti neuhrazených faktur v konečné výši 137 013,15 Kč, uznává a od počátku namítá, že pohledávka žalobkyně zanikla započtením, poněvadž má vůči žalobkyni nárok na úhradu některých komodit, když jí při ukončení jejich spolupráce 30. 6. 2017 nebylo ze strany žalobkyně vráceno tolik výrobků, kolik jich ve skutečnosti ve skladu žalobkyně mělo být. Přestože se soud prvního stupně snažil s kompenzační námitkou žalované náležitě vypořádat, celý obsah spisu je vzájemnou polemikou účastnic, kdy a kolik jednotlivých výrobků bylo na sklad žalobkyně dodáno a zda a v jakém množství byly k ukončení spolupráce skutečně vyexpedovány. Předně nelze přisvědčit argumentaci žalobkyně, že žalované žádná škoda nevznikla, když za jednotlivé komodity jejich dodavatelům (obchodním partnerům) ničeho neplatila, neboť jí byly dodávány zdarma a od cílových zákazníků (porodnice, gynekologie) za ně také nic neobdržela. To již proto, že žalobkyní převzaté zboží mělo přinejmenším hodnotu materiálu. Zda je ukladatel vlastníkem věci, která má být předmětem skladování ani způsob jejího nabytí (úplatný či bezúplatný), není rozhodné, to i z hlediska povinnosti skladovatele k náhradě škody (§ 2426 o. z.). Poněvadž se účastnice diametrálně rozcházejí v tom, jaké množství jednotlivých komodit se mělo u žalobkyně ke dni 30. 6. 2017 nacházet a tato otázka zůstala i přes soudem prvního stupně provedené dokazování nezodpovězená, jsou i podle názoru odvolacího soudu žalovanou namítané pohledávky k započtení neurčité a nejasné. Navíc se jejich vyčíslení žalovanou odvíjí od ceníků jejich dodavatelů či sdělení obchodních zástupců, aniž by bylo objasněno, zda se takové věci na trhu prodávají a za jakou cenu a zda by se nemělo vycházet z ceny obvyklé. Ve shodě se soudem prvního stupně proto i odvolací soud dospěl k závěru, že pohledávky žalované nejsou k zápočtu způsobilé, a to pro problematičnost zjišťování skutkových předpokladů jejich vzniku. Lze-li totiž očekávat, že by námitka započtení vznesená podle § 98 o. s. ř. s ohledem na obtížnost zkoumání existence a výše započítávané pohledávky nepřiměřeně prodlužovala řízení o pohledávce uplatněné žalobou, je možné konstatovat nemožnost započtení pohledávky pro nejistotu a neurčitost (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 5711/2017 a usnesení téhož soudu sp. zn. 20 Cdo 4713/2018). Ostatně žalovaná sama ve svém odvolání konstatuje, že existence pohledávek namítaných jí k započtení byla předmětem poměrně rozsáhlého dokazování. Poněvadž se ze strany soudu prvního stupně dostalo žalované odpovídajícího poučení ve smyslu § 118a o. s. ř., nemohl být pro ni závěr o nezpůsobilosti jí tvrzených pohledávek k započtení překvapivý. Odvolání, v němž žalovaná již jen opakuje argumenty uplatněné před soudem prvního stupně, pro ni nemohlo přivodit příznivější rozhodnutí.
8. Z uvedených důvodů byl proto rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrzen, a to včetně akcesorického výroku o nákladech řízení, který doznal pouze změny v místě plnění, neboť náklady řízení, jejichž náhrada byla žalobkyni přiznána, je žalovaná povinna zaplatit k rukám stávající (v okamžiku vyhlášení rozhodnutí k zastupování zmocněné) právní zástupkyně žalobkyně (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).
9. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a žalobkyni, která měla v této fázi řízení plný úspěch, byla přiznána náhrada nákladů spočívající v odměně advokátky za 2 úkony právní služby po 6 620 Kč (písemné vyjádření k odvolání a účast při jednání odvolacího soudu dne 11. 6. 2020) a za 1 úkon právní služby v poloviční výši, tj. 3 310 Kč (účast při jednání, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí) podle § 6 odst. 1, § 7 bodu

5 a § 11 odst. 1 písm. g), k), odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. a ve třech paušálních náhradách po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení. Dovolání se podává u soudu prvního stupně a rozhoduje o něm Nejvyšší soud.

Praha 18. června 2020

Mgr. Tomáš Mottl v. r.
předseda senátu